

Torstai 25. marraskuuta 2010

94. toistaa, että uuden energiapolitiikan on tuettava pitkän aikavälin tavoitetta vähentää EU:n kasvihuonekaasupäästöjä 80–95 prosentilla vuoteen 2050 mennessä;

95. kannustaa tässä yhteydessä komissiota laatimaan analyysejä, joissa tähdätään pitkän aikavälin toimiin muun muassa tarjonnan ja kysynnän suhteen sekä tarkastellaan toimitusten katkeamisesta aiheutuvia todellisia riskejä ja kustannuksia verrattuina varastointikapasiteettiin, monien eri toimittajien käyttämiseen ja tästä aiheutuviin kustannuksiin; katsoo, että analyyseissä olisi myös tarkasteltava pitkän aikavälin strategista ja energiapoliittista kehitystä EU:ssa ja eritoten sitä, miten EU voi välttää toimitusten katkeamisen;

96. toteaa Cancunin ilmastokokouksen alla, että EU:n olisi johdettava pyrkimyksiä päästä kattavaan, oikeudellisesti sitovaan ja kunnianhimoiseen sopimukseen ja osoitettava, että se kykenee yksimielisyyteen ja vahvistamaan johtoasemansa; kannustaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita pohtimaan uudelleen aiempaa ehdotustaan osana kansainvälistä hiilidioksidipäästöjen vähennystavoitteita koskevaa sopimusta, jotta pitkän aikavälin tavoitteet olisi helpompi saavuttaa kustannustehokkaammin;

*

* *

97. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille.

Cancúnin ilmastomuutoskokouksen (29. marraskuuta - 10. joulukuuta 2010) valmistelut

P7_TA(2010)0442

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. marraskuuta 2010 Cancúnin ilmastomuutoskonferenssista (COP16)

(2012/C 99 E/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (ilmastonmuutossopimus) ja siihen liitetyn Kioton pöytäkirjan,
- ottaa huomioon ilmastomuutossopimuksen osapuolten 15. konferenssin (COP15) ja osapuolten Kööpenhaminassa Tanskassa 7.–18. joulukuuta 2009 pidetyn viidennen konferenssin, joka toimi Kioton pöytäkirjan osapuolten (COP/MOP5) kokouksena, sekä Kööpenhaminan sitoumuksen,
- ottaa huomioon ilmastomuutossopimuksen osapuolten 16. konferenssin (COP16) ja osapuolten Cancúnissa, Meksikossa 29. marraskuuta – 10. joulukuuta 2010 pidettävän kuudennen konferenssin, joka toimii Kioton pöytäkirjan osapuolten (COP/MOP6) kokouksena,
- ottaa huomioon joulukuussa 2008 hyväksytyn EU:n ilmasto- ja energiapaketin,
- ottaa huomioon komission tiedonannon KOM(2010)0265, jossa esitetään analyysi vaihtoehtoista kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi yli 20 prosentin tavoitteen ja hiilivuodon riskin arviointi, ja komission tiedonannon KOM(2010)0086 "Kansainvälinen ilmastopolitiikka Kööpenhaminan jälkeen: pikaisia toimia maailmanlaajuisen ilmastopolitiikan vauhdittamiseksi",

Torstai 25. marraskuuta 2010

- ottaa huomioon direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta ilmailualan toimintojen sisällyttämiseksi yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmään 19. marraskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/101/EY ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission 20. joulukuuta 2005 antaman yhteisen julkilausuman Euroopan unionin kehityspolitiikasta: ”Eurooppalainen konsensus” ja erityisesti sen 22, 38, 75, 76 ja 105 kohdan ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon EU:n neuvoston päätelmät 17. marraskuuta 2009 sekä 18. toukokuuta 2010 EU:n johdonmukaisesta kehitysyhteistyöpolitiikasta ja julkista kehitysapua täydentävästä kehitysavusta (ns. ODA+) antamansa päätöslauselman ⁽³⁾,
  - ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien 8. syyskuuta 2000 antaman vuosituhatjulistuksen, jossa asetetaan vuosituhannen kehitystavoitteet kansainvälisen yhteisön yhteisesti sopimaksi köyhyyden poistamisen perustaksi,
  - ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa ilmastonmuutoksesta, erityisesti 4. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman ”2050: Tulevaisuus alkaa tänään – EU:n tulevaa yhdenmukaista ilmastosuojelupolitiikkaa koskevia suosituksia” ⁽⁴⁾ ja 10. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman Kööpenhaminan ilmastohuippukokouksen (COP15) tuloksista ⁽⁵⁾,
  - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan työjärjestyksen 115 artiklan mukaisesti esittämän suullisen kysymyksen... ja ottaa huomioon neuvoston ja komission lausumat,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että ilmastonmuutoksen ja sen seurausten tieteelliset todisteet ovat yksiselitteisiä, minkä vuoksi kansainvälisesti toteutetut pikaiset, koordinoituvat ja kunnianhimoiset toimet ovat välttämättömiä, jotta tähän maailmanlaajuiseen haasteeseen voidaan vastata,
- B. katsoo, että kehitysmaat ovat vaikuttaneet ilmastonmuutokseen vähiten ja kuitenkin ne joutuvat kestämään sen ankarimmat vaikutukset; ottaa huomioon, että ilmastonmuutos vaarantaa köyhyyden vähentämiseen suunnatut kansainväliset investoinnit ja asettaa näin ollen kyseenalaiseksi vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisen,
- C. toteaa, että luottamus kansainvälisiin ilmastonmuutosneuvotteluihin on palautettava Kööpenhaminan ilmastokokouksen pettymystä aiheuttaneen tuloksen jälkeen,
- D. toteaa, että teollisuusmaat, nousevan talouden maat ja kehitysmaat, jotka yhdessä muodostavat yli 80 prosenttia maailmanlaajuisista kasvihuonekaasupäästöistä, ovat tehneet lupauksia päästöjen leikkaamisesta Kööpenhaminan sopimuksen mukaisesti,
- E. katsoo, että nämä sitoumukset/lupaukset eivät ole riittäviä sen yleistavoitteen saavuttamiseksi, jonka mukaisesti maapallon keskimääräinen vuosittainen pintalämpötila ei nouse yli kahdella celsiusasteella (ns. kahden celsiusasteen tavoite),
- F. katsoo, että näitä lupauksia ei ole tehty minkään sellaisen järjestelmän mukaisesti, johon sisältyvillä oikeustoimilla voitaisiin varmistaa lupauksen noudattaminen tai riittävä arviointi, raportointi tai todentaminen,

⁽¹⁾ EUVL L 8, 13.1.2009, s. 3.

⁽²⁾ EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0174.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0042.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0019.

Torstai 25. marraskuuta 2010

- G. toteaa, että jos kahden celsiusasteen tavoitetta ei saavuteta, siitä aiheutuu valtavat ympäristö- ja taloudelliset kustannukset; muun muassa jopa 40 prosenttia lajeista on vaarassa kuolla sukupuuttoon, miljoonat ihmiset joutuvat siirtymään asuinseuduiltaan merien pinnan kohoamisen ja entistä useammin esiintyvien äärimmäisten sääilmiöiden vuoksi, ruoan hinta nousee ja maailman taloustuotanto laskee vähintään kolmella prosentilla,
- H. ottaa huomioon, että eräässä virallisessa raportissa ⁽¹⁾ kumottiin väitteet hallitustenvälinen ilmastonmuutospaneelin (IPPC) virheistä, jotka olisivat kyseenalaistaneet vuoden 2007 raportin tärkeimmän johtopäätöksen ilmastonmuutoksen mahdollisista alueellisista vaikutuksista tulevaisuudessa,
- I. ottaa huomioon, että IPCC:n arvioiden mukaan 20 prosenttia kasvihuonekaasupäästöistä tulee metsien hävittämisestä ja muista maankäyttötapojen muutoksista,
- J. katsoo, että EU:n olisi ennen kaikkea pyrittävä selventämään, että maailmanlaajuinen muutos teknologian ja teknologisen yhteistyön alalla on välttämätön, jotta innovointia voidaan nopeuttaa ja esittelyä ja käyttöönottoa lisätä niin, että kaikki maat voivat käyttää kohtuullisen hintaista kestävä teknologiaa, mikä takaisi myös korkeamman elintason suuremmalle osalle maailman väestöä,
- K. panee merkille, että EU:n kansainväliset ilmastokumppanit kiinnittävät erityistä huomiota energiatehokkuuteen, ja ottaa huomioon kansainvälisten päästötavoitteiden asettamiseen liittyvät vaikeudet sekä energiatehokkuustavoitteiden taloudelliset hyödyt;

COP16-konferenssin yleistavoite ja EU:n kanta

1. kehottaa kaikkia valtion- ja hallitusten päämiehiä osoittamaan neuvotteluissa todellista poliittista johtajuutta ja tahtoa ja asettamaan tämän kysymyksen mahdollisimman tärkeälle sijalle; pahoittelee, ettei tähän mennessä ole pystytty paremmin valmistautumaan Cancúnin kokoukseen;
2. painottaa, että Cancúnissa on sovittava merkittävistä edistysaskelista, jotka helpottavat sellaisen kattavan kansainvälisen vuoden 2012 jälkeisen sopimuksen laatimista Etelä-Afrikassa vuonna 2011, joka on viimeisen tieteellisen kehityksen mukainen ja jossa noudatetaan kahden celsiusasteen tavoitetta;
3. kehottaa Euroopan unionia ottamaan jälleen johtavan aseman ilmastoneuvotteluissa ja vaikuttamaan aktiivisesti rakentavamman ja avoimemman ilmastokokouksen järjestämiseen Cancúnissa; vaatii siksi voimakkaasti komissiota ja jäsenvaltioita ratkaisemaan maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta (LULUCF) ja ylimääräisiä päästöoikeuksia (AAU) koskevat erimielisyytensä, puhumaan yhdellä äänellä ja olemaan erittäin kunnianhimoinen COP16-neuvotteluissa ja parantamaan sisäistä päätöksentekomenettelyään, jotta ne voivat reagoida nopeammin muutoksiin neuvotteluiden aikana, toimia strategisemmin ja olla myötämielisempiä kolmansia maita kohtaan;
4. korostaa avoimen päätöksenteon ja neuvottelujen edistymistä koskevan tiedonsaannin tärkeyttä erityisesti COP16-neuvottelujen korkean tason osuuden viimeisten tuntien aikana ja vaatii Euroopan unionia antamaan pääneuvottelijalleen mahdollisuuden reagoida tilanteen kehityksen mukaan;
5. vaatii Euroopan unionia julkisesti ja yksiselitteisesti vahvistamaan voimakkaan sitoumuksensa Kioton pöytäkirjaan ja suhtautumaan myönteisesti työn jatkumiseen AWG-KP- ja AWG-LCA-työryhmissä ja samalla edistämään aktiivisesti ja rakentavasti tämän työn jatkumista ja sisällyttämään työhön Kööpenhaminan sopimuksen poliittiset suuntaviivat; kehottaa siksi Euroopan unionia julistamaan avoimesti ennen Cancúnin kokousta, että se on valmis jatkamaan Kioton pöytäkirjan toisella velvoitekaudella (2013–2020) sen vastaavan tavoitteen mukaisesti samalla, kun se toteaa, että molemmissa työryhmissä vaaditaan vastaavanlaista edistymistä, jotta voidaan avata tietä sille, että saadaan aikaiseksi kansainvälinen vuoden 2012 jälkeistä aikaa koskeva sopimus, jonka mukaisesti saavutetaan kahden celsiusasteen tavoite;

⁽¹⁾ Alankomaiden ympäristöarviointiviraston laatima.

Torstai 25. marraskuuta 2010

6. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita puolustamaan ”ilmasto-oikeudenmukaisuuden” periaatetta ja panemaan se täytäntöön; kannattaa siksi ”kohtuullisuuslauseketta” tulevissa kansainvälisissä ilmastoneuvotteluissa; katsoo, että jos maailma ei pysty hillitsemään ilmastonmuutosta, siitä aiheutuu paljon epäoikeudenmukaisuutta, josta erityisesti köyhimmät ihmiset köyhissä maissa kärsisivät;
7. koska ilmastonmuutoksella on erilainen vaikutus kehitysmaihin, ehdottaa, että ilmastotoimet ja rahoitus kohdistetaan ensisijaisesti maihin, jotka ovat altteimpia ilmastonmuutokselle ja jotka eivät kykene selviytymään siitä;
8. painottaa ilmastoneuvotteluiden suurta kiireellisyyttä ja korostaa, että Cancúnissa on tehtävä merkittäviä päätöksiä rahoituksesta (laajuus, lähteet ja hallinnointi) ja erityisesti täydennettävyyden asteesta sopeuttamisen, metsätalouden, resurssitehokkuuden, teknologian siirron (teollis- ja tekijänoikeuksia koskevia nykyisiä periaatteita noudattaen), seurannan, raportoinnin ja todentamisen rahoittamisessa, ja pitää tärkeänä täydellistä avoimuutta ja vahvaa poliittista sitoutumista nopean rahoituksen käyttöönottoon;
9. korostaa Kioton pöytäkirjan työryhmään viitaten, että on tärkeää päästä sopimukseen maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta (LULUCF) koskevista säännöistä, joustomekanismista sekä uusien alojen ja kaasujen hallinnasta;
10. toteaa, että AAU ja LULUCF voivat vaikuttaa Kioton pöytäkirjan ympäristövaikutusten toteutumiseen, jos niitä ei käsitellä asianmukaisesti; pyytää siksi muita osapuolia selvittämään mahdollisia vaihtoehtoja;
11. kehottaa pyrkimään Cancúnissa sopimukseen LULUCFia koskevista tiukoista säännöistä, joilla vahvistetaan liitteen I sopimuspuolten kunnianhimoisia tavoitteita, jotta maankäytöstä ja metsätaloudesta syntyviä päästöjä voidaan vähentää; vaatii, että liitteen I sopimuspuolet pitävät kirjaa LULUCF-päästöjen lisääntymisestä ja noudattavat johdonmukaisesti nykyisiä sitoumuksiaan, jotka koskevat kasvihuonekaasujen nielujen ja varastojen suojelemista ja lisäämistä;
12. katsoo, että EU:n tulevien ”ilmastodiplomatian” toimien painopisteen pitäisi olla vahvoissa poliittisissa sitoumuksissa kolmansien maiden kanssa sekä toimintatavoissa, joilla rakennetaan tehokkaita mekanismeja sekä ilmastonmuutossopimuksen puitteissa että sen ulkopuolella ilmastonmuutoksen vuoksi tehtävää kansainvälistä yhteistyötä varten, ja sellaisessa kolmansien maiden kanssa tehtävässä ilmastoyhteistyössä, jossa annetaan käytännön tukea vähähiilisen ja ilmastomuutokseen sopeutuvan kehityksen edistämiseksi kaikkialla maailmassa;
13. painottaa, että luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen ja ekosysteemisen lähestymistavan soveltaminen on vaikuttavinta ja kustannustehokkainta ilmastonmuutoksen lieventämisen ja siihen sopeutumisen strategiaa; toistaa kantansa, että lieventämis- ja sopeutusratkaisut eivät voi olla pelkästään teknisiä;

Päästövähennyssitoumukset

14. muistuttaa, että kansainvälisen ilmastonmuutospaneelin esittämien tieteellisten todisteiden mukaan kahden celsiusasteen tavoitteessa pysyminen edellyttää, että kasvihuonekaasujen kokonaispäästöjen huippu saavutetaan viimeistään vuonna 2015, että päästöjä vähennetään ainakin 50 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2050 mennessä ja että väheneminen jatkuu sen jälkeenkin;
15. vaatii kaikkia kansainvälisiä kumppaneita, mukaan lukien Yhdysvallat ja Kiina, esittämään kunnianhimoisempia sitoumuksia päästövähennyksistä yhteisen mutta eriytetyn vastuun periaatteen mukaisesti, jotta varmistetaan kahden celsiusasteen tavoitteen toteutuminen;
16. muistuttaa, että Euroopan unionin on otettava omaksi kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteekseen 30 prosenttia vuoteen 2020 mennessä vuoden 1990 päästömääriin nähden Euroopan unionin tulevan talouskasvun edun mukaisesti;
17. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon ja sen analyyseihin siitä, mitä tarvitaan 30 prosentin vähennyksen saavuttamiseksi; tukee tiedonannossa esitettyä ajatusta, että kansainvälisistä neuvotteluista riippumatta on EU:n oman edun mukaista pyrkiä yli 20 prosentin päästöjen vähentämistä koskevaan tavoitteeseen, koska se edistää samanaikaisesti vihreitä työpaikkoja, kasvua ja turvallisuutta;

Torstai 25. marraskuuta 2010

18. muistuttaa, että vuodeksi 2020 asetetun 20 prosentin tavoitteen saavuttamisen vuosikustannukset ovat taantuman aiheuttaman päästöjen vähenemisen vuoksi pudonneet kolmanneksen 70 miljardista eurosta 48 miljardiin euroon ja että on arvioitu, että päästöjen vähentäminen 30 prosentilla maksaisi nyt noin 11 miljardia euroa enemmän kuin alkuperäinen 20 prosentin vähennys eli lisäkustannukset jäisivät alle 0,1 prosenttiin EU:n talouden arvosta;

19. toteaa, että kahden celsiusasteen tavoitteen saavuttaminen edellyttää, että kehitysmaat ja varsinkin edistyneimmät niistä pystyvät ryhmänä rajoittamaan päästöjensä kasvuvauhtia merkittävästi ja mitattavasti nyt ennustettua kasvuvauhtia pienemmäksi siten, että se on vuoteen 2020 mennessä 15–30 prosenttia alhaisempi kuin nykytilanteen mukainen, ja että tämä puolestaan edellyttää kehittyneiltä mailta taloudellista ja teknistä tukea sekä tukea teknologisten valmiuksien parantamiseen; tunnustaa, että alhaisempien lämpötilatavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan enemmän tukea;

20. painottaa, että kehitysmaat kärsivät eniten ilmastonmuutoksen seurauksista ja että siksi on ehdottomasti niiden edun mukaista myötävaikuttaa kansainvälisen sopimuksen aikaansaamiseen; suhtautuu myönteisesti joidenkin kehitysmaiden, kuten Costa Rican ja Malediivien, ja joidenkin kehittyvien maiden, kuten Meksikon ja Brasilian, tekemiin kunnianhimoisiin sitoumuksiin ja pahoittelee, että jotkut toiset kehittyvät maat eivät ole vielä seuranneet tätä esimerkkiä;

21. huomauttaa, että koska kaupunkialueet tuottavat 75 prosenttia hiilidioksidipäästöistä, kaupungit ovat ilmastonmuutoksen torjunnan eturintamassa; panee sen vuoksi tyytyväisenä merkille kaupunginjohtajien ilmastopimuksen (Covenant of Mayors) allekirjoittajakaupunkien tekemän sitoumuksen; pitää tervetulleena kaupunkien sitoumusta ilmastonmuutoksen torjuntaan; tunnustaa toimet, joita monissa eurooppalaisissa kaupungeissa tehdään liikenteen ja liikkuvuuden aloilla; korostaa, että on jatkettava samaa linjaa ja etsittävä ympäristöystävällisempiä vaihtoehtoja, jotka parantavat tavallisten ihmisten elämänlaatua, ja samalla varmistettava tarpeellinen toimien koordinointi paikallisen, alueellisen, kansallisen, unionin ja globaalin tason viranomaistahojen välillä;

Rahoitus

22. palauttaa mieliin, että Kööpenhaminan sitoumuksessa teollisuusmaat ovat sitoutuneet antamaan vähintään 30 miljardia dollaria uutta lisärahoitusta vuosina 2010–2012 ja 100 miljardia dollaria vuodessa vuoteen 2020 mennessä painottaen erityisesti haavoittuvia ja vähiten kehittyneitä maita; kannustaa Euroopan unionia myöntämään vihreän ilmastorahaston perustamiseen vuosittain 100 miljardia dollaria vuodesta 2020 lähtien;

23. muistuttaa, että EU:n kollektiivisen rahoitusosuuden kehitysmaiden toteuttamien ilmastonmuutoksen hillitsemistoimien ja sopeutumistarpeiden kattamiseksi olisi oltava täydentävä ja vähintään 30 miljardia euroa vuosittain vuoteen 2020 mennessä ja että summa voi kasvaa ilmastonmuutoksen vakavuutta ja sen kustannusten suuruutta koskevan uuden tiedon myötä;

24. katsoo, että nopean rahoituksen oikea-aikainen käyttöönotto on erittäin tärkeä tekijä luottamuksen ilmapiiriin rakentamiseksi ennen Cancúnin konferenssia ja sen jälkeen; painottaa tarvetta 7,2 miljardin euron rahoitukselle, joka on EU:n jäsenvaltioiden lupaama uusi lisärahoitus julkisen kehitysavun (ODA) talousarvioihin ja joka on jaettava tasapuolisesti sopeutumis- ja hillitsemistoiimiin, ja kehottaa Euroopan unionia varmistamaan täyden avoimuuden, kun se toimittaa Cancúnin konferenssin rahoituksen täytäntöönpanosta koordinoitua raportit ja sen jälkeen vuosittaiset raportit;

25. korostaa, että rahoituksen seurantaan, siitä ilmoittamiseen ja sen tarkastamiseen on sisällytettävä oikeudenmukainen yhteinen lähtökohta, jonka perusteella osuudet voidaan laskea uusina ja täydentävinä; muistuttaa, että lähtökohtana olisi oltava pitkäkestoinen sitoutuminen siihen, että myönnetään 0,7 prosenttia bruttokansantuotteesta (BKT) julkiseen kehitysapuun (ODA) tai muihin vastaaviin kansallisiin tavoitteisiin, joissa nämä ovat korkeampia;

26. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita noudattamaan sitoumuksiaan ja varmistamaan, että ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ja siihen sopeutumiseksi myönnetyt resurssit myönnetään julkisen kehitysavun 0,7 prosentin tavoitteen lisäksi, ja kehottaa ilmoittamaan, kuinka paljon sitoumuksesta tulee julkisesta rahoituksesta; tämän tavoitteen saavuttamiseksi;

Torstai 25. marraskuuta 2010

27. vaatii, että uusien mekanismien avulla toteutetun ilmastomuutoksen hillitsemisen ja siihen sopeutumisen rahoittamisen alalla kunnioitetaan ja toteutetaan kehitysyhteistyöpolitiikan vakiintuneita periaatteita, kuten hyvää hallintotapaa ja demokraattista osallistumista päätöksentekoon; vaatii lisäksi, että vastaanottajamailta olisi vaadittava todisteita siitä, että rahat käytetään ilmoitettuihin ja hyväksytyihin hankkeisiin;

28. muistuttaa, että rahoituksen ja investointien toimittamisen tehostamiseksi COP16-kokouksen neuvottelijoiden pitäisi ottaa huomioon maiden omistajuus, resurssien tehokas käyttö ja vaikutusten maksimointi samalla, kun ne takaavat, että rahoitusta myönnetään myös haavoittuvimmille maille ja yhteisöille;

Valvonta, raportointi ja todentaminen

29. pitää myönteisinä Kööpenhaminan sitoumuksen säännöksiä valvonnasta, raportoinnista ja todentamisesta sekä kansainvälisistä kuulemisista ja analyyseista, ja kehottaa Euroopan unionia työstämään kaikkien osapuolten kanssa nämä säännökset täytäntöönpanevat suuntaviivat, jotka hyväksytään Cancúnissa;

30. myöntää, että tähän mennessä toteutetuissa EU:n ilmeisen menestyksekkäiden CO₂-päästöjen vähentämistä koskevissa mittauksissa ei ole onnistuttu ottamaan asianmukaisesti huomioon teollisuustuotannon siirtoja unionin rajojen ulkopuolella sijaiseviin paikkoihin; panee merkille, että kulutuksesta johtuvien CO₂-päästöjen todellinen vähennys EU:ssa saattaa olla huomattavasti nyt esitettyjä lukuja pienempi, ja katsoo, että ero on otettava huomioon sekä kehitettäessä tulevaa EU:n politiikkaa että kansainvälisissä neuvotteluissa;

Yhteistyö kehitysmaiden kanssa ja sopeutuminen

31. korostaa kehittyneiden maiden historiallista vastuuta peruuttamattomasta ilmastomuutoksesta ja palauttaa mieliin veloitteen auttaa kehitysmaita ja vähiten kehittyneitä maita sopeutumaan tähän muutokseen antamalla tukea myös kansallisille sopeutusohjelmille, jotka ovat ilmastomuutokseen sopeutumisen tärkeitä välineitä ja jotka edistävät sitoutumista;

32. myöntää, että on tärkeää sopeutua ennakoivasti ilmastomuutoksen väistämättömiin seurauksiin erityisesti niillä maapallon alueilla, joihin muuttuva ilmasto vaikuttaa eniten, ja suojella etenkin yhteiskunnan haavoittuvimpia ryhmiä; pyytää siksi sopimaan Cancúnissa siitä, että sitoudutaan päättäväisesti auttamaan poliittisesti ja taloudellisesti näitä kehitysmaita toimintavalmiuksien kehittämisessä;

33. suhtautuu myönteisesti Kööpenhaminassa tehtyyn päätökseen perustaa ”teknologiamekanismi”; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita vahvistamaan nykyisiä ilmastokumppanuuksiaan kehitysmaiden kanssa ja luomaan uusia kumppanuuksia sinne, missä niitä ei tällä hetkellä ole, ja antamaan nykyistä enemmän rahallista tukea teknologian kehittämiseen ja siirtoon, teollis- ja tekijänoikeuksista sopimiseen ja institutionaalisten valmiuksien lisäämiseen;

34. korostaa, että kehitysperspektiivi on elintärkeää useille kehitysmailla ja kehittyville maille; tunnustaa, että tällä tavoitteella olisi oltava näkyvämpi rooli neuvotteluissa, ja toistaa, että EU on sitoutunut tukemaan vähiten kehittyneitä maita niiden pyrkimyksissä kohti entistä korkeampaa elintasoaa; korostaa, että on mahdollista varmistaa entistä korkeampi elintaso valitsemalla entistä kestävämpiä ratkaisuja;

35. korostaa, että liitteeseen I kuulumattomia osapuolia ei voida kohdella yhtenäisenä ryhmänä, sillä niiden valmiudet investoida toimiin ilmastomuutoksen vaikutusten lieventämiseksi ja muutoksiin sopeutumiseksi sekä mukautua ilmastomuutokseen eivät ole yhtäläiset; korostaa lisäksi, että jotkut näistä maista ovat jo nykyään huomattavia hiilidioksidin päästäjiä ja että niiden hiilidioksidipäästöt kasvavat merkittävästi;

36. painottaa, että politiikkojen johdonmukaisuuden takaaminen ja ympäristönäkökohtien huomioon ottaminen kehitysyhteistyöhankkeissa on oltava keskeinen osa EU:n tehokasta ilmastomuutokseen sopeutumisen ja sen lieventämisen strategiaa; vaatii erityisesti, että on edistettävä sellaisia kehityssuuntia, jotka suosivat monipuolisempia ja hajautettuja talouksia; pahoittelee samalla kuitenkin syvästi sitä, että EU:ssa on tapahtunut vain vähän edistystä ympäristönäkökohtien huomioon ottamisessa kehitysyhteistyössä ja muissa alakohtaisissa eurooppalaisissa politiikoissa;

Torstai 25. marraskuuta 2010

37. muistuttaa, että muutokset maankäytössä ja maatalous aiheuttavat merkittävän osan kehitysmaiden kasvihuonekaasupäästöistä; kehottaa EU:ta edistämään kestävästä maataloudesta erityisesti vähiten kehittyneissä maissa, koska se vaikuttaa sekä ilmastomuutoksen lieventämiseen ja köyhyyden vähenemiseen monipuolistamalla paikallisten yhteisöjen tulonlähteitä;

38. kehottaa EU:ta kannattamaan sitä, että alkuperäiskansojen kansainvälisestä foorumista tulee COP16-neuvottelujen osapuoli, koska ilmastomuutos ja ilmastomuutoksen sopeutumisen ja hillitsemismekanismien vaikuttavat erityisesti alkuperäiskansoihin;

39. painottaa, että yhteisten ilmastomuutoksen torjumiseksi tehtävien toimien on tuettava vahvoja hallintorakenteita ja menettelyjä, jotka tuovat kehitysmaiden äänen paremmin kuuluville, ja kehottaa siksi EU:ta edistämään osallistavaa, avointa ja oikeudenmukaista institutionaalista rakennetta, jonka hallintoelimiä teollisuusmaat ja kehitysmaat ovat tasapuolisesti edustettuina;

REDD ja aavikoituminen

40. korostaa, että metsien kaltaiset luonnolliset kasvihuonekaasujen nielut ovat hiilidioksidin sitomiskykyä vuoksi tehokas tapa hillitä ilmastomuutosta, ja kehottaa osapuolia tunnustamaan metsien suojelutarpeen ja kehittämään metsityspolitiikkaa, joka integroidaan kansainväliseen ilmastomuutossopimukseen;

41. katsoo, että tarvitaan huomattavan paljon taloudellista apua ja teknistä ja hallinnollista tukea, jotta trooppisten metsien laajamittainen hävittäminen voidaan pysäyttää viimeistään vuoteen 2020 mennessä, ja muistuttaa, että julkinen rahoitus on siihen realistisin väline näissä aikarajoissa; kehottaa Euroopan unionia pyrkimään konkreettisiin päätöksiin metsäkadosta ja metsien tilan heikkenemisestä aiheutuvien päästöjen vähentämiseksi (REDD) Cancúnissa sekä asettamaan erityiset tavoitteet;

42. kehottaa EU:ta tukemaan aktiivisesti REDD+-mekanismeja, jotta voitaisiin entistä paremmin tunnistaa metsäkadon syyt ja varmistaa, että alkuperäiskansat ja paikalliset yhteisöt osallistuvat tehokkaasti valvontaan ja raportointiin; kehottaa EU:ta lisäksi varmistamaan, että REDDiin sisällytetään turvamekanismeja tai käytäntöjä, joilla taataan se, että metsissä asuvien ihmisten oikeuksia ei loukata ja että metsien katoaminen pysäytetään tehokkaasti;

43. tukee sitä, että perustetaan mekanismi, jonka avulla vähennetään metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen aiheuttamia päästöjä ja edistetään kasvihuonekaasupäästöjen luonnollista poistumista, mikä edistää biologisen monimuotoisuuden säilymistä; tunnustaa myös kehitysmaiden metsien suojelun, kestävä hoidon ja metsistä muodostuvien hiilivarastojen tehostamisen merkityksen (REDD+);

44. pahoittelee, että REDD-rahoitus perustuu metsiä koskevaan laajaan määritelmään, johon sisältyvät yhteen tulokaslajiin erikoistuneet monokulttuuriset viljelmät; katsoo, että tämä määritelmä voi (kierosti kannustaen) ohjata rahoitusta kovasti kaivatusta vanhojen metsien suojelusta uusiin kaupallisiin viljelmiin;

45. kehottaa sen vuoksi komissiota ja jäsenvaltioita työskentelemään avustavassa toimielimessä tieteellistä, teknologista ja teknistä neuvontaa varten sekä muilla kansainvälisillä foorumeilla, jotta laaditaan YK:n uudet metsää koskevat biomipohjaiset määritelmät, jotka heijastelevat biologisen monimuotoisuuden sekä erilaisten biomien hiiliarvojen laajoja eroja erotellen samalla selkeästi alkuperäiset metsät yhden puolajin hallitsemista ja vierasperäisten lajien metsistä;

46. katsoo, että biologista monimuotoisuutta, ilmastomuutosta ja aavikoitumisen estämistä koskevien kolmen Rion yleissopimuksen synergiaa on tehostettava; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan aktiivisesti ajatusta, että osana vuonna 2012 pidettävää Rio+ 20 -huippukokousta pidetään korkean tason tapaaminen, jossa käsitellään näitä kolmea Rion yleissopimusta;

47. korostaa, että Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen päätöslauselmassa 28. heinäkuuta 2010 tunnustetaan juomaveden saanti ihmisoikeutena, ja kehottaa, että juomavettä suojellaan erityisesti, koska se on erittäin altis ilmastomuutoksen vaikutuksille, mikä voisi johtaa käytettävissä olevan veden ja erityisesti juomaveden määrän vähenemiseen ja laadun heikkenemiseen;

Torstai 25. marraskuuta 2010

Siirtyminen kohti kestäväää taloutta ja teollisuutta

48. korostaa, että monet maat siirtyvät nopeasti kohti uutta kestäväää taloutta eri syistä, joihin sisältyvät ilmaston suojeleminen, resurssien vähyys sekä tehokkuus, energian toimitusvarmuus, innovaatio tai kilpailukyky; panee merkille talouden edistämistä koskevat suunnitelmat, jotka koskevat energiansiirtoa sellaisissa maissa kuten USA ja Kiina;

49. kehottaa tekemään sopimuksen, jolla varmistetaan runsaasti hiiltä käyttävän teollisuuden yhdenvertaiset kansainväliset toimintamahdollisuudet; korostaa sitovan kansainvälisen sopimuksen merkitystä EU:n jäsenvaltioiden teollisuuden kilpailukykyyn kannalta; korostaa tästä syystä Balin toimintaohjelman merkitystä;

Kestävä talous ja teknologiayhteistyö

50. uskoo, että huolimatta edistymisestä kansainvälisissä neuvotteluissa Euroopan unionin pitäisi pikaisesti ottaa käyttöön politiikkoja ja välineitä, joita tarvitaan talouden kehittämiseksi vähähiilisemmäksi ja resursseja tehokkaammin käyttäväksi, sillä täten hillittäisiin ilmastonmuutosta, parannettaisiin ilmanlaatua ja ympäristön laatua, tehostettaisiin terveysvaatimuksia, edistettäisiin energiaturvallisuutta, luotaisiin uusia työpaikkoja ja varmistettaisiin, että Euroopan unionista tulee kilpailukykyisin ja kestävin talous maailmassa, jossa investointeja suunnataan yhä enemmän puhtaampiin teknologioihin;

51. toteaa, että ilmastonmuutos on maailmanlaajuinen haaste, johon ei ole poliittista ja teknistä patenttiratkaisua, mutta olemassa olevien mahdollisuuksien yhdistäminen ja toiminnan radikaali tehostaminen kaikilla talous- ja yhteiskuntaelämän aloilla sekä teollisuus- että kehitysmaissa voivat kuitenkin osaltaan auttaa resurssi- ja jakeluongelmien ratkaisemisessa ja tasoittaa tietä kolmannelle teolliselle vallankumoukselle;

52. korostaa, että sopimuksen tekeminen Kööpenhaminassa olisi riittävä kimmoke tällaisen kestävään New Deal -sopimuksen tekemiseksi, jonka avulla lisättäisiin kestäväää kasvua, edistettäisiin ekologisesti kestäviä teknologioita, lisättäisiin rakennusten ja liikenteen energiankäytön tehokkuutta, vähennettäisiin energiariippuvuutta ja turvattaisiin työllisyys sekä sosiaalinen ja taloudellinen yhteenkuuluvuus kehittyneissä maissa ja kehitysmaissa; palauttaa tässä yhteydessä mieliin EU:n jo tekemät sitoumukset;

53. muistuttaa, että G20:n ilmastopoliittisen sopimuksen mukaisesti fossiilista polttoaineista luovutaan vaiheittain, ja kehottaa komissiota tekemään sen täytäntöönpanoa koskevasta eurooppalaisesta strategiasta ehdotuksia, joihin sisältyvät tarvittaessa aikataulut ja sosiaaliset korvausmekanismit;

Tutkimus ja teknologia

54. on vakuuttunut siitä, että maailmanlaajuinen muutos teknologian ja teknologisen yhteistyön alalla on tarpeen, jotta varmistetaan, että kaikilla mailla on mahdollisuus käyttää kohtuuhintaista kestäväää teknologiaa; panee merkille, että kaikkien tulevien sopimusten olisi tarjottava toteuttamiskelpoiset mekanismit päästä käyttämään puhdasta teknologiaa;

55. katsoo, että on omaksuttava uusi teknologista yhteistyötä koskeva lähestymistapa, jotta saadaan nopeutettua innovaatioita ja niiden soveltamista ja jotta niiden avulla kaikilla mailla on mahdollisuus käyttää huokeata ympäristöteknologiaa;

56. katsoo, että koska ilmastonmuutoksen torjunta edellyttää sekä päästöjen vähentämistä että yleisen ekologisen jalanjäljen pienentämistä, innovaatio on tärkeintä tämän tarpeellisen muutoksen yhteydessä; katsoo, että tämän vuoksi innovaation on oltava kestäväää, ekologista, sosiaalista, oikeudenmukaista ja kohtuuhintaista;

57. korostaa, että ilmastoon erikoistuneiden innovaatiokeskusten verkosto olisi tämän mekanismin osana käyttökelpoinen keino edistää teknistä kehitystä, yhteistyötä, tiedon levittämistä ja innovaatioita;

58. korostaa, että läpimurtoteknologioiden kehittäminen ja käyttöönotto on avainasemassa ilmastonmuutoksen torjumisen kannalta ja samalla vakuutettaessa unionin kumppaneita maailmanlaajuisesti siitä, että päästövähennykset ovat toteutettavissa menettämättä kilpailukykyä ja työpaikkoja; pyytää komissiota arvioimaan eri tapoja kannustaa ilmastoystävällistä innovaatiota esimerkiksi palkitsemalla edistyksellisiä yrityksiä; kehottaa sitoutumaan kansainvälisesti siihen, että lisätään läpimurtoteknologioihin tehtäviä T&K-investointeja asianmukaisilla aloilla;

Torstai 25. marraskuuta 2010

59. panee merkille, että viimeaikaisissa tieteellisissä katsauksissa kannatetaan sitä perustavaa laatua olevaa näkemystä, että ihmisen aiheuttamaa maailmanlaajuisia lämpenemistä on torjuttava hiilidioksidia ja muita kasvihuonekaasuja vähentämällä; huomauttaa, että tarvitaan lisää tutkimusta sellaisilla aloilla kuten lämpötilan nousun laajuus ja aikaväli, jotta tunnustetaan ilmastomuutoksen vaikutukset alueellisella ja paikallisella tasolla, ja myös maankäytön, mustan hiilen ja pienhiukkasten vaikutuksia, sekä mukautustoimia koskevaa tutkimusta;

60. katsoo, että ilmastomuutos on erittäin mutkikas kysymys, johon liittyy monia tieteenalvoja, ja että tällä alalla tehtyjen poliittisten päätösten on perustuttava vahvasti tieteellisiin argumentteihin; kehottaa siksi komissiota pitämään Euroopan parlamentin jatkuvasti tietoisena kaikista uusista ja merkittävistä tieteellisistä innovaatioista ja kehityskuluista;

61. korostaa, että EU:n talousarviossa olisi painotettava tutkimusta, innovaatiota ja teknologian levittämistä, jotta voidaan entistä paremmin heijastella EU:n kunnianhimoista ilmastomuutoksen torjuntaa ja siirtyä kohti kestäväää taloutta;

Energia, energiatehokkuus ja resurssitehokkuus

62. korostaa, että arvioiden mukaan maapallolla on kaksi miljardia ihmistä edelleen vailla mahdollisuutta käyttää kestäväää ja kohtuuhintaista energiaa; korostaa, että on tarpeen käsitellä energiaköyhyyttä koskevaa kysymystä johdonmukaisesti ilmastopoliittisten tavoitteiden kanssa; panee merkille, että käytettävissä on energiateknologioita, jotka ottavat huomioon sekä ympäristönsuojelun että paikalliset kehitystarpeet;

63. pahoittelee, että potentiaalista energiansäästöä ei käsitellä riittävästi kansainvälisellä tasolla eikä etenkin EU:ssa; panee merkille, että energian säästäminen ja energiatehokkuuden kehittäminen säästävät resursseja, vähentävät päästöjä, lisäävät energian toimitusvarmuutta, luovat uusia työpaikkoja ja tekevät talouksista entistä kilpailukykyisempiä; kehottaa EU:ta painottamaan kansainvälisissä neuvotteluissa entistä enemmän energian säästämistä;

64. kehottaa EU:ta painottamaan kansainvälisissä neuvotteluissa entistä enemmän energian säästämistä; panee merkille ja pahoittelee tässä yhteydessä syvästi, että EU ei ole saavuttamassa hallitusten päämiesten asettamaa 20 prosentin energiansäästöavoitetta vuoteen 2020 mennessä, mikä johtuu noudatetusta ehsivovasta lähestymistavasta; kehottaa sen vuoksi EU:ta toimimaan johtavana esimerkkinä ja komissiota ehdottamaan uusia toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että tavoite saavutetaan ja että Eurooppa ei jää jälkeen maailmanlaajuisen tehokkuusinnovaatioiden alalla;

65. pitää tärkeänä yhdistää ilmastomuutoksen torjuminen yleiseen ekologisen jalanjäljen pienentämistä koskevaan sitoumukseen ja luonnonvarojen säilyttämistä koskevaan pyrkimykseen, koska ekoinnovatiivinen tekniikka ja muut vähän hiilidioksidia tuottavat energiavaihtoehdot ovat riippuvaisia niukista luonnonvaroista;

Kansainvälinen kauppa

66. korostaa viitaten WTO-sopimuksen johdanto-osaan sekä GATT-sopimuksen XX artiklan b, d ja g kohtaan, että kansainvälinen kauppa ei saa johtaa luonnonvarojen liikakäyttöön; vaatii WTO-neuvotteluihin ja kahdenvälisiin kauppasopimuksiin liittyen, että erityisesti raaka-aineiden kaupan vapauttamisella ei vaaranneta kestäväää luonnonvarojen hallintaa;

67. korostaa EU:n mahdollisuuksia näyttää hyvää esimerkkiä ja vähentää "vihreällä" teknologialla ja ympäristö- ja ilmastoystävällisillä tuotteilla käytävän kaupan esteitä, kuten tulleja ja maksuja, sekä edistää niin kutsuttujen ympäristötuotteiden ja -palvelujen kauppaa; kiinnittää tässä yhteydessä huomiota Balin toimintasuunnitelmaan ja Kööpenhaminan vihreään ilmastorahastoon (Green Climate Fund);

Maailman hiilimarkkinat

68. kehottaa EU:ta ja sen kumppaneita tutkimaan pikaisesti, miten EU:n päästökauppajärjestelmä voitaisiin tulevaisuudessa parhaiten kytkeä muihin kauppajärjestelmiin maailmanlaajuisen hiilimarkkinoiden luomiseksi, koska näin voidaan saada useampia erilaisia päästövähennysvaihtoehtoja, lisätä markkinoiden kokoa ja likviditeettiä, avoimuutta ja viime kädessä jakaa resursseja tehokkaammin;

Torstai 25. marraskuuta 2010

69. korostaa kuitenkin, että kaikissa tällaisissa ponnisteluissa on otettava huomioon viimeaikaisen rahoituskriisin opetukset sekä EU:n päästökauppajärjestelmän puutteet, jotta saadaan aikaan avoimuutta, estetään keinottelu ja varmistetaan, että päästövähennykset todella saavutetaan;

70. kehottaa EU:ta ja sen kumppaneita ehdottamaan lähitulevaisuudessa teollisuuskaasuhankkeiden kansainvälisten päästöoikeuksien väärinkäyttöä koskevia rajoituksia, mukaan luettuina HFC-23:n hävittäminen vuoden 2012 jälkeisessä päästökauppajärjestelmässä ja erityisesti puhtaan kehityksen mekanismeissa ja tulevissa alakohtaisissa markkinamekanismeissa; kehottaa EU:ta ja sen kumppaneita siksi kannustamaan edistyneitä kehitysmaita edistämään maailmanlaajuisia vähennystavoitteita asianmukaisilla omilla toimenpiteillä, jotka alkavat pienimmän kustannuksin tapahtuvista vähentämismuutoksista;

71. korostaa, että maailmanlaajuisilla kilpailumarkkinoilla hiilivuodon vaara on vakava huolenaihe tietyillä aloilla, jotka ovat tärkeä osa yleistä teollista tuotantoketjua – ilmastonmuutoksen torjuntaa koskevat hyödykkeet mukaan luettuina; kehottaa komissiota analysoimaan lisää tätä riskiä ja ehdottamaan asianmukaisia ja tehokkaita toimenpiteitä, jotta EU:n talouden kansainvälinen kilpailukyky säilyy ja samalla huolehditaan siitä, että EU:n hiilijalanjälki ei kasva;

72. kehottaa uudistamaan hankeperusteisia mekanismeja, kuten puhtaan kehityksen mekanismeja ja yhteistoteutusta, ottamalla käyttöön tiukat laatua koskevat vaatimukset, joilla varmistetaan ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja luotettavat, todennettavat ja todelliset lisäpäästövähennykset, jotka myös tukevat kestävä kehitystä kehitysmaissa; tukee myös komission näkemystä, että taloudellisesti edistyneempiä kehitysmaita koskevista alakohtaisista mekanismeista olisi sovittava vuoden 2012 jälkeiselle kaudelle, kun taas puhtaan kehityksen mekanismin pitäisi olla vähiten kehittyneiden maiden saatavilla;

73. vaatii, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden on täytettävä sitoumuksensa ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ensisijaisesti EU:n sisällä, ja muistuttaa kaikkia osapuolia, että joustomekanismeja olisi käytettävä mahdollisimman vähän;

Kansainvälinen lento- ja meriliikenne

74. muistuttaa, että maailmanlaajuisesti eniten kasvihuonekaasuja tuottava ala on liikenne, jonka osuus kehittyneissä maissa on 30 prosenttia ja koko maailman kasvihuonekaasuista 23 prosenttia; pahoittelee, että maailman lento- ja laivaliikenteen päästöihin puuttumista koskevassa asiassa ei ole edistytty ja vaatii kansainvälisen lento- ja meriliikenteen sisällyttämistä ilmastonmuutossovimuksen alaiseen sopimukseen;

75. kehottaa EU:ta varmistamaan, että lento- ja laivaliikenteen kaikki ilmastovaikutukset otetaan huomioon kansainvälisessä sopimuksessa ja että lento- ja laivaliikenteen päästövähennystavoitteet ovat samat kuin muillakin aloilla, jotta vältetään liikenteestä aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen lisääntyminen vuoteen 2050 mennessä;

76. suhtautuu myönteisesti lentoyhtiöiden tekemään sitoumukseen, jonka mukaisesti ne parantavat vuosittain polttoainetehokkuutta 1,5 prosentilla vuoteen 2020 mennessä hiilineutraalin kasvun saavuttamiseksi vuodesta 2020 eteenpäin, ja vähentävät vuoteen 2050 mennessä hiilidioksidipäästöjä 50 prosentilla vuoden 2005 tasoon verrattuna;

77. panee merkille, että yksityiset kulkuneuvot muodostavat puolet tieliikenteen päästöistä ja että huomattava osuus teollisuuden päästöistä on peräisin polttoaineneuvon jalostuksesta; katsoo, että tieliikenteen päästöjen jatkuvan lisääntymisen vuoksi olisi edelleen toteutettava toimenpiteitä, joiden mukaisesti valmistajia vaaditaan parantamaan ajoneuvojen ympäristösuorituskykyä ja energiatehokkuutta;

Euroopan parlamentin valtuuskunta

78. katsoo, että EU:n valtuuskunnan rooli ilmastonmuutosta koskevissa neuvotteluissa on merkittävä, eikä siksi voi hyväksyä sitä, etteivät Euroopan parlamentin valtuuskunnan jäsenet saaneet osallistua EU:n koordinaatintokokouksiin osapuolten edellisessä kokouksessa; palauttaa mieliin, että kuten toukokuussa 2005 tehdystä ja vuonna 2009 uudelleen neuvotellusta komission ja Euroopan parlamentin välisestä puitesopimuksessa määrätään, kun komissio edustaa yhteisöä, se helpottaa Euroopan parlamentin pyynnöstä parlamentin jäsenten ottamista mukaan tarkkailijoiksi yhteisön neuvotteluvaltuuskuntaan silloin, kun kyse

Torstai 25. marraskuuta 2010

on monenvälisistä sopimuksista; muistuttaa, että Lissabonin sopimuksen mukaisesti (SEUT-sopimuksen 218 artikla) Euroopan parlamentin on annettava hyväksyntänsä unionin ja kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen välisille sopimuksille; toivoo, että ainakin Euroopan parlamentin valtuuskunnan puheenjohtajat voivat osallistua EU:n koordinaatiokokouksiin Cancúnissa;

*

* *

79. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen sihteeristölle ja pyytämään, että se välitetään kaikille Euroopan unioniin kuulumattomille sopimuspuolille.

Länsi-Saharan tilanne

P7_TA(2010)0443

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. marraskuuta 2010 Länsi-Saharan tilanteesta

(2012/C 99 E/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat Länsi-Saharasta,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1920 (2010), jonka nojalla Länsi-Saharan kansanäänestystä valmistelevalle YK-operaation (MINURSO) toimeksiantoa jatkettiin,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin turvallisuusneuvostolle 14. huhtikuuta 2008, 13. huhtikuuta 2009 ja 6. huhtikuuta 2010 välittämät viimeisimmät raportit Länsi-Saharan tilanteesta,
- ottaa huomioon kansalaisyhteiskunta- ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, jonka Marokko ratifioi 3. toukokuuta 1979,
- ottaa huomioon Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Marokon kuningaskunnan välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro-Välimeri-sopimuksen ja erityisesti sen 2 artiklan,
- ottaa huomioon EU:n 7. joulukuuta 2009 antaman lausuman EU–Marokko-assosiaationeuvoston kahdeksannesta istunnosta ja 7. maaliskuuta 2010 pidetyssä ensimmäisessä EU:n ja Marokon huippukokouksessa annetun yhteisen lausuman,
- ottaa huomioon erityisesti päätelmät, jotka tehtiin parlamentin tilapäisen valtuuskunnan käytyä Länsi-Saharassa syyskuussa 2006 ja tammikuussa 2009 ja joissa vaadittiin Länsi-Saharan kansanäänestystä valmistelevalle YK-operaation (MINURSO) toimeksianton laajentamista kaikkien asianosaisten suostumuksella, jotta sillä olisi valtuudet valvoa ihmisoikeuksien kunnioittamista Länsi-Saharassa, sekä kehoitettiin myös komissiota tarvittaessa Rabatissa olevan edustustonsa kautta valvomaan ihmisoikeustilannetta Länsi-Saharassa ja lähettämään sinne säännöllisesti ryhmiä,
- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Länsi-Saharasta ja erityisesti 27. lokakuuta 2005 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 272 E, 9.11.2006, s. 582.